

deat, vt Cicero definit; contigit n. & Grammaticum bē-
 medicere, & Poētā melius: & Physicum, & Theologū,
 & vnumquemque in arte sua: & non per Rhetoricam, sed
 per Logicam. Potius ergo *Rhetorica est ars instrumentalis ad
 suadendum bonum, & dissuadendum malum nobis, dicendo:*
 In mente enim per scientias Logicè suademur; sed voce
 per Rhetoricam.

Non ergo materia Rethorice est omnis questio, vt Cicero
 vult: neque enim in Metaph. intrat. Sed est suasio, & dis-
 suasio boni, & mali; quam ornate & artificiosè dicendo
 consequimur. Nec tamen non sit organum suadendi pro-
 pterea quod sæpè non suadet, quoniam & Medicina nec
 semper sanat, vel quia Æger respuit pharmaca, vel quia
 Medicus non ex arte prorsus medicatur; aut pharmaca
 sunt inualida.

Cum autem quis non quod bonum est suadet, sed ma-
 lum fucatum veri coloribus, Rhetor non est, neque ex arte
 orat. nulla enim ars, ait Chrysof. nisi ad bonum Reip. in-
 stituta est: Ergo ex vitio suadet malum, & mentitur ex
 mendacio, non ex Rhetorica; sicuti Medicus ex maligni-
 tate, vel ignorantia perimit ægrum, non ex arte. Signum
 autem quod rectè à nobis Rhetorica accipiat, illud sit,
 quod orator disponit animos auditorum, commouētque
 affectus primò; Quod non fieret si ob verum certaret. Af-
 fectio enim non in verum, sed in bonum fertur. Poëtica
 quoque mouet affectus: sed, vti demonstrabimus, est Rhe-
 torica figurata, & ministra exemplorum ad suadendum
 iocundè bonum, quod in iocundum vulgaribus, & deli-
 catis esse solet.

Omnis profectò sermo ad suadendum compositus, ad
 Rhetoricam spectat. Nam & Pater Filiis, & Pastor Pasto-
 ribus, & Rusticus suadat Rusticis per impolitam, & natu-
 ralem Rhetoricam, id quod per politam & artificialem
 orator. Quemadmodum & naturali Logica discurrunt
 Rustici, & alter alterum docet, quod verum esse norunt,
 per argumenta nullis excolta artibus.

Nec quis putet absque Rhetorica Apostolos suafisse